

İPEK KRAMER

“Benim kalitem ekranlarda kendimi yırtmama engeldir”

Haklıymışım.

Kalite gerçekten konuşur, asalet bir insanın bakışından, gülüşünden, oturuşundan akarmış. Ben hep bunu savundum ve İpek Hanım, konuşmalarıyla, haliyle, tavırla haklılığıma örnek teşkil etti. İpek Kramer röportajına giderken çok heyecanlıydım, çünkü İpek Hanım benim için sadece iç giyim tasarımları yapan bir modacıdan çok daha fazlası. Çocukluğumdan kalma bir gönül bağı vardır mağazalarıyla aramda. Benim için İpek Kramer’in atölyesinde bulunmak, sohbetine ortak olmak çok büyük zevkti. Sizlerin de, sadece Pazarola okuyucularına özel yapılmış bu röportajı okurken, aynı duyguları hissedeceğinizi düşünüyorum.

Mehtap Erel: İpek Hanım siz 1979 yılında tasarım dünyasına girdiniz, o zamanlardan bahsedelim mi biraz?

İpek Kramer: Evet, 1979 yılında tasarım dünyasına girdim. O zaman kendi atölyem yoktu ve ürünlerimi dışarıdan getirtiyordum. O günlerde Nişantaşı’ndaki mağazamın ön tarafında çalışıyordum, tüm müşterilerim hep A ve A+ müşterilerdi o zamanda, bende çocukluğumdan itibaren iç giyime karşı büyük bir heyecan duyduğum için, yavaş yavaş, dışardan getirdiğim örneklerle başladım bu işe. Çok derin bir kültürü var iç giyimin. İmal ettiğiniz ürünün kumaşı sarkmayacak, bozulmayacak, renk vermeyecek, yırtılmayacak. Çünkü devamlı yıkanan birşey değil

mi? Bu konularda iyice tecrübe sahibi olduktan sonra 1985 senesinde kendi atölyemi kurdum. Kendi atölyemde yaratıcılığımı daha rahat geliştirebildim çünkü istediğiniz an istediğiniz modeli hazırlayabiliyorsunuz. Bu şekilde tam profesyonel oldum.

M.E. Peki o zamanın şartlarında piyasaya iç giyimle adım atmak zor muydu, radikal bir karar mıydı?

İ.K. Evet çok radikal ama akıllı bir karardı. Çünkü o zaman konfeksiyonda bile fazla birşey yoktu ama iç giyimde hiçbir şey yoktu. Bir tane Nişantaşı'nda bir mağaza vardı ama orası da, ben 1968 senesinde Ankara'dan İstanbul'a geldiğimimde gördüğüm sabahlığı 1975'de de çıkarıyordu ama pembesini çıkarıyordu. O zamanlar -tabi herkes değil ama- Türk kadını da zaten bir aldığı sabahlığı 8-10 sene giyiyordu, o mağaza da aynı kapitone sabahlığı koyuyordu vitrinine. İşte ben bunları görünce iç giyime -hiç olmayan birşey olduğu için- cesur bir adım attım ve pişman değilim. Mesela hala bana "gece kıyafeti gibi gecelikler yapıyorsun, neden gece kıyafeti yapmıyorsun?" diye çok ısrar geliyor ama ben bu işe büyülyüm sanki. Ama şansım şöyle yaver gidiyor, iç giyim tarzıyla abiye birbirine çok yaklaştı, dolayısıyla yıllar sonra benim şöyle bir avantajım oluştu, benim tasarladığım üstler yeri geldiğinde kotla giyildiğinde muhteşem bir gece giysisine dönüşebiliyor zaten. Daha ileriye görebilen, farklı bakabilen kadınlar benim mağazamdan alışveriş yaparlarken ürünlerimi daha geniş bir perspektiften değerlendirip abiye gibi de kullanıyorlar, bu da benim hoşuma gidiyor doğrusu.

Sorunuza dönecek olursak ilk adımı atmak hem zor hem kolaydı ama ben sürekli benim tasarımlarımı kullananlarla bir klüp gibi oldum zaman içerisinde, o yüzden iyiki yapmışım diyorum.

M.E. O zamanlardan günümüze bakacak olursak, kadınların pazen gecelik sabahlıklardan, ipeklere dantellere geçisi konusunda bir misyon yüklendiğinizi, bir alışkanlık kazandırdığınızı düşünüyor musunuz?

İ.K. Ben mağazalarımdaya olduğumda çok çaba sarfediyorum insanların düşüncelerini değiştirebilmek için, öyle bir mantalite var ki ipek gecelik pijama yalnız evlenildiği zaman giyilir, neden öyle olsun. Bugün kadınlar pazara çarşıya giderken dore lame çantaları ayakkabıları kullanılıyor, eskiden dore ve lame sadece geceleri kullanılırdı. Dolayısıyla insanın ev kültürünü de buna adapte etmesi gerekiyor. İnsan evinde yatağında niye en külüstür haliyle dolaşsın. Kendine güvenen, kendini seven, kendine saygı duyan kadınlar sayesinde bu yaklaşım değişmeye başlıyor. Şimdi kadınlar daha bir kendilerinden memnunlar, dolayısıyla bu durum biraz daha değişmeye başladı ama tamamen değil. "Ben sizden 19 sene önce bir gecelik almıştım, kızım evlenecek diye çeyizine saklıyorum" mantalitesi hala çok hakim, Ama şunu da yadsıyamam, İpek Kramer markasını halk yapmıştır. Siz istediğiniz kadar çaba sarfedin eğer insanlar sizi bir yere getirmiyorsa sizin hiçbir yere gelme şansınız yok.

M.E. Türk kadınları kabuğuna daha fazla mı özen gösteriyor? Yani sabah dışarı çıkarken bir süs bir süs, ama bu dışarıya, akşam birlikte hayatı paylaştıkları insanın karşısına çok paçoz çıkabiliyorlar.

İ.K. Bu insanın karşısındakine, evine, kendine olan saygısıyla alakalı birşey. Malesesef böyle.

M.E. Sizin kreasyonlarınızdan bahsedelim biraz, farklı tasarımlar sunuyorsunuz insanlara.

İ.K. Şöyle; hamileler için bir koleksiyonum var, günlük giyim için spor-abiye bir koleksiyon, çok abiye –avangard- bir koleksiyon, birde çeyiz hazırlığı içinde olanlar için hazırlanmış farklı bir koleksiyonum var. Dört farklı tarz çalışıyorum.

Ayrıca erkekler için bir koleksiyonum var, onlar için de klasik erkek iç giyim için farklı, spor tarzı benimseyenler için farklı olarak iki ayrı koleksiyon çalıştım.

M.E. Hamile bayanlar için hazırlanırken nelere dikkat ettiniz?

İ.K. Şimdi hamile kadının ne problemi vardır? Süt leke yapmasın, kolay yıkansın temizlensin, çok rahat süt verebilecek şekilde önü açılabilen tabiki hamile olan kadın, lohusalık döneminde normal ölçülerinin hala üzerinde oluyor, geceliğinin içinde konforlu olsun kendini rahat hissetsin istedim. Ama herşeyden önemlisi o geceliğin insanı mutlu edecek, tebessüm ettirecek kadar sevimli olmasına gayret ettim. Dünyanın en güzel kadını anne olan kadındır. İnsanlar ne kadar şişmanladım, vücudum şişti diye üzülse de bence hamilelik müthiş bir olay, bundan daha büyük bir yaratıcılık var mı? Romantik, sevimli, rahat gecelikler yapalım diye yola çıktık.

M.E. Peki külot ve sütyen çalışıyor musunuz?

İ.K. Malesef külot ve sütyen çalışmıyorum. Malzeme açısından bende dünyanın en güzel dantelleri mevcut, aslında benim bir sütyen çalışmamama imkan yok . Fakat bizim atölye sistemimizin sütyeni dikmesi mümkün değil, sütyeni dışarda diktirmek lazım. Yemin ediyorum birçok atölye dolaştım, sütyen diyecek doğru düzgün hiçbirer bulamadım, ihracatta yapıyorlarmış, nasıl yapıyorlar bilmiyorum. Çünkü bir sütyen 26 kere elden geçermiş, sütyenler ölçü ölçü, bunlar milimetrik oynayışlarla dikilecek. Kullandığınız sütyen sizi hiçbir şekilde rahatsız etmeyecek, ben dışarda buna göre çalışacak bir atölye bulamadığım için, bizim de bu konuda bir tecrübemiz olmadığı için, İtalya ve İspanya'dan dünyanın en iyi marka sütyenlerini getiriyoruz. Ben kendim en iyi şekilde yapamayacaksam içime sinmez, o yüzden dışardan getiriyorum.

Şöyle düşünün, Türkiye kaç enflasyon kaç devalüasyon yaşadı, hükümetler geldi gitti, ne dalgalanmalar oldu ama biz kaliteden ödün vermediğimiz için, belki pek çok firma gitti piyasadan ama biz hala İpek Kramer olarak sapasağlam duruyoruz. Ben kumaşımı İtalya'dan getiriyorum, Uzakdoğu malı kullanmıyorum. Dantellerim Fransa'dan geliyor. Bizim toplu iğnelerimiz bile Paris'ten geliyor. Bizim atölyemiz toplu iğne ile çalışır ve bu iğneler kumaşa zarar vermemesi için çok özel olmalıdır. Ben iğnelerimi bile özel getiriyorum çünkü Türkiye'de malesef bulunmuyor. Bizim insanlara olan saygımız bu derece yüksek işte. Benim sadece para kazanmak gibi bir amacım olsa çok düşük maliyetli ürünler getirir onları çalıştırdım ama o zamanda İpek Kramer olamazdım. Benim kadına duyduğum saygı bu şekilde çalışmama müsade etmez.

M.E. Erkek tasarımı yapmak mı daha kolay yada zevkli sizin için, yoksa bayanlara için tasarım yapmak mı? Tercih yapabiliyor musunuz?

İ.K. Tabiki kadın abiyesi benim çok hoşuma gidiyor ama erkekler içinde farklı tasarımlar yapabilmek çok keyifli. Mesela erkekler aslında pijama giymeyi sevmiyor, kayınvalideler damatlarına evlenirken geleneksel bir takım alıyor. Ben bunlara ilave olarak yeni bir tarz ürettim -şimdi yaptığım bu çalışmayı kopya ediyorlar- düşük bel pijamalar çalıştım. Çünkü artık erkekler de çok farklı, kendilerine bakıyorlar, karın göbek yapmıyorlar, spora gidiyorlar ve onlara göre çalıştığım tasarımları gelip alıyorlar.

M.E. Ben sizin Akmerkez'deki mağazanıza çok girip çıkıyorum, orası çok klas, çok kadın bir dükkan. Erkekler oraya girip rahat rahat kendilerine alışveriş yapabiliyorlar mı?

İ.K. Erkekler genelde kadın çamaşırı satılan yerlere girmekten son derece rahatsız oluyorlar. Malesef kadın erkeğine birşey almaya çalışıyor, ya annesi ya kayınvalidesi ya da eşi birşeyler seçmeye çalışıyor, % 80 böyle. Aynı şekilde bir erkeğin eşi için girip iç giyim alışverişi yapması bizim Türk adetlerine biraz ters düşüyor herhalde.

M.E. Günümüzde anneler çocuklarına çok "düşkün". Şöyle ki; ne isterlerse alınıyor, ne derlerse yapılıyor. Kadınlar en iyisi çocuğumda olsun istiyorlar, çok özeniyorlar. Bu anlamda çocuklar için çalışmayı hiç düşündünüz mü? Mesela hastane çıkışı olabilir Bar Mitzvah olabilir.

Zaman zaman düşündüm, fakat henüz vakit ayıramadım. Hoş olurdu değil mi? Yalnız birşey söylemek istiyorum. Bugünkü anneler mutlaka çok bilinçliler ama istemeden çocuklarını mutsuz ettiklerinin farkında değiller. Bir insanın hayal gücünü öldürdüğünüz zaman herşeyini öldürmüş olursunuz. Odasında oyuncaklarının arasında yürüyemeyecek vaziyetteki bir çocuk artık hayal gücünüde mal kıymetini de tüketmiş bir çocuktur. Hayal gücünü yitiren bir çocuk nasıl büyüyecek?

Çocuklara çok pahalı ve mübalağalı şekilde vermek onları egoist, "hep bana" mizaçlı yapar diye düşünüyorum ve o yüzden genç annelerimize biraz sakın olalım diyorum. Tabiki her anne bizim sahip olamadığımız evladımız sahip olsun ister ama dozunu ayarlayabilmek çok önemli.

Bizim çocukluğumuzda fazla birşeyimiz yoktu belki, sokakta çember çeviriyorduk ama o çemberle dünyanın nerelerine gidiyorduk hayallerimizde, o yüzden şimdiki çocuklara, bu abartılı anne portreleri, yazık ediyor diye düşünüyorum. Demek ki hayatlarında birşeyler eksik ki bunu para ile tamamlamaya çalışıyorlar gibi geliyor bana. Bunu da tasarımcı kimliğimin dışında, sizlerden daha tecrübeli bir anne olarak söylemem gerekir diye düşündüm.

M.E. Acaba eskiden hayal gücünü daha fazla kullanma şansı vardı diye mi sizin kuşağınızdan daha fazla sanatçı, tasarımcı yetişti? Şimdi tasarımcıyı diye ortaya çıkanlara bakarsak, birinin eşi, öbürünün kızkardeşi. Neye bağlıyorsunuz bu durumu?

İ.K. Çalışmayan kadın bunalıma daha yakın oluyor. Erkek, bir kadının problemleriyle kendisine yaklaşmasından rahatsız oluyor. Eşlerinde gördükleri bu boşluğa ve mutsuzluğa son vermek isteyen kocalar-babalar-erkek arkadaşlar, oyalansın diye hemen bir yatırım yapıp kadını başına geçiriyor. Ama bu çok uzun ömürlü olmuyor çünkü o kadın oraya emek koymamış, orası ona verilmiş. Birşeye emek koymazsanız uzun süreli olması mümkün değil. Çünkü orada hiçbir savaşınız yok ve savaş verilmeden de hiçbirşey kazanma şansınız yok. Orada oyalanıyor, günlerini geçiriyorlar, ben iş kadınıyım havaları oluyor, birden bire modacı oluyorlar. Ama ne oluyor? Gerçekten içinde bu konuda azim olan, savaşçı, daha yeni piyasaya girmeye çalışan kadınları daha fazla hırslandırıp, o kadınların daha hızlı yol olmasını sağlıyorlar. Böyle bir faydaları da var.

M.E. Öğretmenlik düşünüyor musunuz? Bunca senelik bilgi ve tecrübeyi birilerine öğretmek hoş olurdu diye düşünüyorum. Mesela Üniversitelerin ilgili bölümlerinde ders vermek gibi?

İ.K. Lazelle firmasının talebeleri senede bir kez buraya gelir, bir defile hazırlamadan önce dizaynlarını yaparlar, o talebeler burada bana çalışmalarını gösterirler, burada ben onlara bilgiler veririm, tasarımlar üzerinde tartışırız, ne neden olmaz anlatırım, defile parçalarını seçerim.

Bir iki üniversite tez yaptı, Gazi Üniversitesinden tez yapıldı. Bunun dışında herhangi bir üniversiteden böyle bir eğitimlik talebi gelirse tabi düşünürüm niye olmasın.Şunu da eklemek isterim, ben kendi firmamda da bilgi ve tecrübelerimi, kurumsallaşabilmek adına paylaşıyorum.

M.E. Tasarımlarınızı yurt dışındaki ürünlerle kıyasladığınız da ne düşünüyorsunuz?

İ.K. Şöyle söyleyeyim, ben her sene yurt dışındaki bütün fuarları geziyorum, orada yapılan çalışmalara bakıyorum, bu senede gittik bizim ürünlerimizle kıyaslanamayacak şeyler var, aynı kulvarda bile değil, biz o kadar iyiyiz bu konuda. Dünya oraya akmış iç giyim konusunda dünyanın en büyük fuarı ama bizim firmamız gibi kaliteli bizim ürünlerimiz kadar kaliteli ikinci bir firma göremedik ne yazık ki. Ve üzüldük açıkçası keşke bir Türk firması olarak biz katılsaydık da bu işin nasıl yapılacağını gösterseydik diye. Hatta gelecek sene Fransa'daki bu fuara katılmayı düşünüyoruz ki insanlar iç giyimi görsün.

M.E. Türkiye'den bir Türk firmasının bunu yapması oradaki en iyi olması çok gurur verici birşey. Tekrar yurt içine dönersek, Haziran gecesi, Avrupa Yakası gibi popüler yerli dizilerde de sizin kreasyonlarınız kullanılıyormuş, nasıl geliyorlar size?

İ.K. Her diziye vermiyoruz, kimin kullanacağı çok önemli. Genelde benim tanıdığım sevdiğim insanlara veriyorum, mesela Nebahat Çehre. Nebahat çekim için benden birşey isterse buradan gitmeyecek diye birşey yok. Avrupa yakasına geçen sene veriyorduk. Ama dizilere çok ürün veremiyoruz çünkü giyilen herşey çok harap, yırtılmış geri geliyor. Ama kıramayacağım arkadaşlarım isterse yolluyorum tabi.

MENDERES'LERİN GELİNİ OLMAK...

M.E. Ben Can Dündar'ın hazırladığı "Yüzyılın Aşkları" isimli belgeseli seçtirm. Bir de kitap var aynı isimde, bu yüzyıla damgasına vuran aşkları, o aşkların içinde yaşananları anlatıyor. Nasıl karar verdiniz bu konuda olan biteni anlatmaya, duygularınızı açıklamaya?

İ.K. Can Dündar'ı 10 seneden fazla zamandır tanırım, yaptığı işleri çok takdir ederim. Çok güvendiğim bir insandır, saptırmayacağını, çarpıtmayacağını bildiğim için, Can Dündar'la bu çalışmayı yapmaya karar verdik. Can Bey bana gelip de böyle birşey yapalım mı diye sorunca ben kabul ettim. Aşkın çok yozlaşmış olmasını esefle izliyorum ve insanların aşk için nelere katlandığını, neleri yapabildiğini gösterebilmek açısından bu çalışmaya katılmakta bir sakınca görmedim.

M.E. Nasıl bir duyguydu Adnan Menderes'in gelini olmak? Adnan Menderes hayatta olmasa bile insana sorumluluk yükler bir yanı var mıydı?

İ.K. Çok ağır bir sorumluluk yüklüyor insana çünkü sadece bir ailenin değil bir misyonun gelinisiniz. Kıyafetinize davranışınıza daha fazla dikkat etmek durumundasınız. Nihayet ben o zaman kolejli bir talebeydim, altıma jean üstüme t-shirt giyip Kızılay'da dolaşabiliyordum. Bu evlilikten sonra en basitinden Kızılay'da bluejeanle dolaşamamaya başladım ama çok fazla da tarzımı değiştirmedim. Yani ben her zaman İpek olarak kaldım. Ve Menderes ailesine onların tabiriyle "bir güneş gibi doğduğumu" söylerler.

M.E. Nasıl bir aileye gelin olmuştunuz?

İ.K. Her yönüyle çok stres dolu ve mutsuz bir aileydi, tabi düşüncecek olursanız babaları asılmış, kocası ölmüş bir kadın, herkes işinden ayrılmış. Çok mutsuzlardı. Fakat birlikte hareket ediyorlardı, her anı zordu bu ailede olmanın. Ama ben yaşımın getirdiği bir optimizmle onlara bir sıcaklık bir enerji dağıtmış oldum, güç verdim. Yapım itibariyle yönetici bir tavım var, "böyle olmaz, hadi bunu böyle yapalım" dediğim şeylerde çok olmuştur. Ben evlendiğimde Yüksel Bey Dışişleri'nden istifa etmişti, işi yoktu, onu politikaya yöneltmelerimde, konuşma biçiminde çok emeğim geçmiştir.

Mesela Türkiye'de çok asık suratlı olursanız sizi ciddiye alırlar. Ama ben Yüksel Bey'le, halkına hitap ederken sıcak davranmanın gülümsemenin, hitabetteki önemi üzerine düşüncelerimi çokca paylaşmışımdır.

M.E. Çok genç yaşta yapılmış bir evlilik ve eşini kaybetmiş bir kayınvalide, yaşanan sıkıntılardan sonra birbirine kenetlenmiş bir aile resmine bakıyoruz şimdi. Bunun ışığında, sizin evliliğinize ne kadar karışıldı, evlilik yaşantınıza müdahale edildi mi?

İ.K. Bizim evliliğimize karışılmadı ama kendi hayatlarının bizim hayatımıza çok karıştığı zamanlar oldu. Bunu da çok çok yadırgamıyorum. Mesela, Yüksel Bey'in annesi (rahmetli), Berrin Hanım yaralı bir hanımefendiydi ve Yüksel Bey'e ihtiyacı vardı, herşeyi ona danışıyordu. Benden kaynaklanmayan onların aile içi münakaşaları oluyordu. Ama ben onu da gayet güzel idare ettim ve sıcaklık çerçevesi içinde mesafeyi korumuşumdur her zaman. Ayrıldıktan sonra bile bazı ufak sürtüşmeler olmuşsa da benim tutarlı tavırlarım sayesinde çözümlenmiştir.

M.E. Peki bu ayrılık kararını almanızda Yüksel Bey'in alkolle olan sıkıntıları etken miydi?

İ.K. Yüksel Bey'in alkol alışkanlığı benden çok önce başlamış, bilmiyorum ne zaman ama biz evlendiğimizde böyle bir durumu vardı. Fakat, ben onun bilincine varacak bir kültürde yetişmedim. Bizim evimizde sosyal içicilik vardı, dolayısıyla ben çok içen adam nedir, içince insan ne olur bunu bilmeden evlendiğim için, önce ne olduğunu tam anlayamadım. Tabi ki, Yüksel Bey'in yaşadığı sıkıntılar da alkolle yönelmesine sebep olmuş, sonuçta herkes herşeyi kaldıramaz. Alkolün kötü etkileri büyüktür evliliğimizin bitmesinde.

M.E. Adnan Bey ve Berrin Hanım'dan kalan mücevher ve kol düğmesi gibi eşyaların satılması esnasında , Aydın Menderes ve ailesi tarafından, "biz aslında satmazdık ama İpek Hanım ve kızı ısrar etti ondan satmak zorunda kaldık" gibi bir yaklaşım oldu, bununla ilgili ne söylemek istersiniz?

İ.K. Aydın Bey biliyorsunuz rahatsız, bu rahatsızlık psikolojisini de mi etkiledi, ipler başkasının eline mi geçti, ona biri böyle söyle mi dedi, yada başkası söyledi de Aydın Bey'in üstüne mi kaldı bilemeyeceğim. Ama benim bildiğim bir gerçek var, bu kasa 10 küsür senedir kapalıydı, benim büyük kızım ve Münevver Hanım yani Mutlu Menderses'in eşi istedi ve bu kasa açıldı. Ben mutlaka açılın demedim. Bana "bu kasa açılıyor, sende kabul et" dedikleri zaman şartım var dedim. Bu mal parçalanamaz, bölünemez, aile içi kavga çıkar, yok sana şu geldi, bana bu geldi. Mal üçe bölünüyor, bu üçe bölünenin bir kısmı da ikiye bölünüyor, nasıl bölebilirsiniz ki, bölemezsiniz. Zaten 11 parça neyi nereye bölüyorsunuz? Dolayısıyla bu şekilde satılırsa ben bunda varım yoksa kasa açılmasın dedim.

Onun üzerine gayet güzel kabul ettiler, Aydın Bey o haliyle bankaya geldi, imzasını attı, ama politik sebeplerle, Menderes ismine hanel getirecek diye düşündü herhalde sonradan, onun üzerine böyle söyledi heralde. Halka iyi görünmek için yapılan politik hareketler. Bu beni ilgilendirmiyor, ben bana verilen imza ve yetki çerçevesinde hareket ettim. Kendilerine düşen paraları –zaten büyük bir para değil ama- daha benim bankama girmeden, daha ben Avrupa'dayken, kendi hesaplarına yattı mı, para geldimi diye de takibini yapmışlardır.

M.E. Programdan sonra bilginiz oldu mu? Hakkı Devrim ve Yalçın Doğan gibi yazarlar yaşadıklarınızı anlatırken duygusal bir tavır içinde olmadığınızı düşündüklerini ve bu durumu eleştiren yazılar yazdılar.

İ.K. Halbuki bana ağlayıp gece yarısı telefon etti Kezban Hatemi, sen suçlusun, bunları daha önce niye anlatmadın, anlatmalıydın, ondan suçlusun diye. O duyguyu alan aldı orada.

M.E. Yine aynı yazarlar Can Dündar'ı da tenkit ettiler "Yüzyılın Aşklarına konu olamayacak bir ilişki seçmiş" diye onlara göre, yine (Milliyet, 4 Kasım) ".....İpek Kramer evi terk ediyor ve başka bir hayat seçiyor, aşk bu evliliğe teğet geçmiyor. Yaşadığı dram Yüksel Menderes'i ölüme sürüklüyor" diye yazılmış.

İ.K. Şimdi, hem aşk bu evliliğe teğet geçmiyor diyorlar, hemde Yüksel Menderes sözüm ona aşkın acısına dayanamayıp intehar etti demeye getiriyorlar. Bu iki cümle birbiriyle çelişmiyor mu? Ayrıca birşey sormak istiyorum ruh sağlığı yerinde olan bir kimse sırf boşandım diye birde boşandıktan bayağı bir müddet sonra intehar eder mi?

Ben bu yorumlara o zamanda bir cevap vermeyi düşünmüştüm ama sonradan vazgeçmiştim çünkü yapı olarak polemikçi bir insan değilim, sevmiyorum böyle o bana birşey desin ben ona birşey diyeyim, ordan tekrar cevap gelsin, böyle şeyler bana yakışmaz. Ama madem burada sizinle böyle bir hoşluk, samimiyet oluştu aramızda sizi yanıtız bırakmamak için şöyle söyleyebilirim;

Ne yazık ki insanlar, artık bu ekranlardaki kirlilik yüzünden mi yoksa nedendir bilmiyorum, eğer karşılarındaki kişi, özellikle de kadınsa, dövüne dövüne ağlamadan, dizlerine vura vura, saçlarını yola yola anlatmadan "o duyguyu alamıyorlar". Mağrur olmak, onurlu olmak, metanetli olmak, unutulmuş ne yazık ki. Halbuki orada ben ne kadar objektif ve ne kadar gururlu davranıyorum. Ama insanların beni duygusal bulabilmeleri yada yaşananlara saygı duyabilmeleri için ya benim de ölmem gerekiyormuş yada dizlerimi döve döve ağlamam gerekiyormuş galiba.

Benim aileden aldığım terbiyem, görgüm, klasım, ekranda kendimi yırtmama engeldir efendim. Ben kendime yakıştıramam böyle şeyleri, herkes duygularını milyonların önünde bağıra bağıra yaşayamayabilir. Ayrıca lütfen makul olunuz, üstünden 25 sene geçmiş bir hadiseden bahsediliyor, abartılı tepkilere de başka bir yorum getirilirdi belki diye de düşündüm şimdi.

M.E. Çok teşekkür ediyorum tüm açıklığıyla duygularınızı bizimle paylaştığınız ve bizi atölyenize kabul ettiğiniz için, röportajımızı bitirirken, Pazarola okuyucuları için söylemek istediğiniz birşey var mı?

İ.K. Derginizi gerçekten çok beğendim, baskısı ve içeriği çok hoş. Sizin gibi kaliteli insanlarla çalışan mecmualar daima daha ileri gider, geri gitmez. Bana geldiğiniz için ve heyecanınızı benimle paylaştığınız için teşekkür ediyorum.

M.E. Ben de çok teşekkür ediyorum, çok zarıfsınız...